

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни**

**“ТУРИСТСЬКЕ КРАЇНОЗНАВСТВО”
(для бакалаврів спеціальності “Туризм”)**

МАУП

Київ 2005

Підготовлено доцентом *В. М. Пальченковою*

Затверджено на засіданні кафедри міжнародного туризму
(протокол № 2 від 19.09.04)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Пальченкова В. М. Навчальна програма дисципліни “Туристське країнознавство” (для бакалаврів спеціальності “Туризм”). — К.: МАУП, 2005. — 18 с.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, навчально-тематичний план, програмний матеріал до вивчення дисципліни “Туристське країнознавство”, контрольні питання до іспиту, а також список рекомендованої літератури.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

“Туристське країнознавство” — це комплексна дисципліна, представлена системою знань, відокремлених від класичного країнознавства з метою надання спеціалізованої інформації майбутньому спеціалісту в галузі міжнародного туризму. Навчальна дисципліна вивчає особливості туристичного потенціалу окремих регіонів і країн світу, що посідають провідне місце в туристичній галузі. Туристське країнознавство сприяє розвитку міжнародного туризму, виступаючи як основа наукового обґрунтування туристсько-рекреаційного освоєння районів країни, створення якісного туристичного продукту, оптимізації туристичних маршрутів. Отримана студентами інформація може бути використана для піднесення іміджу України на світовому туристичному ринку. Знання курсу “Туристське країнознавство” є необхідною умовою для здобуття подальших професійних знань з міжнародного туризму, підвищення загальної і професійної культури студентів.

Метою вивчення дисципліни “Туристське країнознавство” є надання майбутнім фахівцям комплексу знань про особливості територій країн та їх ресурсів щодо можливості їх використання в туристичній діяльності.

Досягненню цієї мети підпорядковані такі *завдання*:

- ознайомити студентів з роллю й місцем туристського країнознавства в системі географічних наук;
- визначити специфіку формування туристського країнознавства, а саме: термінологію, поняття, визначення, що використовуються в країнознавчих дослідженнях;
- ознайомити з проблемами туристичного районування світу;
- охарактеризувати найрозвиненіші в туристичному плані країни — лідерів певного регіону;
- проаналізувати ресурсні бази та інфраструктури основних туристичних регіонів, країн;
- визначити тенденції та перспективи розвитку індустрії туризму окремої країни.

Предметом дисципліни є:

- загальні відомості про туристичні макрорегіони світу і туристичні райони окремих держав;

- короткі історичні відомості про відповідні регіони і країни;
- загальна характеристика природно-рекреаційного потенціалу країн;
- загальна характеристика туристичного потенціалу країни;
- основні дані про географію туристичних країн з метою відпочинку та розваг, ділового туризму, релігійного туризму, лікувально-оздоровчого туризму.

В основу вивчення навчальної дисципліни “Туристське країнознавство” покладено проблемний підхід, сутність якого полягає в тому, щоб дані про природу, населення, господарство, культуру і соціальну сфери країни та її районів вивчалися у взаємозв’язку з основною проблемою — розвитком туризму.

У результаті вивчення курсу “Туристичне країнознавство” студент повинен

знати:

- критерії класифікації туристських макрорегіонів і місця окремих країн на туристичному ринку світу;
- поняття “історико-культурного потенціалу” та історико-культурні особливості провідних туристичних країн світу;
- поняття “природно-рекреаційні ресурси” та їх значення для розвитку туризму;
- поняття туристичної інфраструктури і стан її розвитку у провідних туристичних країнах світу;
- основні етапи розвитку туризму;

уміти:

- визначати особливості туристичної спеціалізації окремих регіонів і країн світу;
- оцінювати геополітичне становище країни чи регіону та його вплив на розвиток туріндустрії;
- характеризувати туристичні райони провідних туристичних країн світу;
- аналізувати перспективи і проблеми розвитку в країнах світу;
- з’ясовувати напрями розвитку спеціалізованих видів туризму (туризму з метою відпочинку та розваг, ділового туризму, релігійного туризму, лікувально-оздоровчого туризму тощо).

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
вивчення дисципліни
“ТУРИСТСЬКЕ КРАЇНОЗНАВСТВО”

№ пор.	Назва теми
1	Поняття, предмет і система курсу “Туристське країнознавство”. Методика і функції туристського країнознавства
2	Програма країнознавчого дослідження
3	Порівняння і типологія в країнознавстві. Основні типи регіонів і країн світу
4	Характеристика Франції як провідної туристської країни європейського регіону
5	Характеристика Сполучених Штатів Америки як провідної туристської країни американського регіону
6	Характеристика Китаю як провідної туристської країни східноазійського і тихоокеанського регіонів
7	Характеристика Південно-Африканської Республіки як провідної туристської країни африканського регіону
8	Характеристика Єгипту як провідної туристської країни регіону Близького Сходу
9	Характеристика Індії як провідної туристської країни південноазійського регіону

ПРОГРАМНИЙ МАТЕРІАЛ
до вивчення дисципліни

“ТУРИСТСЬКЕ КРАЇНОЗНАВСТВО”

Тема 1. Поняття, предмет і система курсу
“Туристське країнознавство”.
Методика і функції туристського країнознавства

Короткий нарис історії країнознавчої думки. Ранні уявлення про країнознавство (регіональну географію). Провідні наукові школи країнознавства: німецька, французька, антропогеографії, районна школа М. Баранського. Сучасні концепції розвитку країнознавства.

Країнознавство як навчальна дисципліна. Предмет і об'єкт вивчення. Місце країнознавства в системі наукових знань і геогра-

фічних наук. Формування туристського країнознавства. Предмет і завдання туристського країнознавства.

Основні терміни і поняття в країнознавстві. Загальнонаукові та спеціальні наукові методи країнознавчих досліджень. Сутність методів: системно-структурного аналізу, типології, районування, етногенезу, статистико-математичного, картографічного тощо. Характеристика статистичних і літературних джерел, картографічного і рекламного матеріалів.

Література [1; 2; 5; 8]

Тема 2. Програма країнознавчого дослідження

Територія в країнознавстві: склад території, параметри держави, державні кордони. Поняття географічного положення. Природні ресурси. Природно-рекреаційні ресурси. Основні тенденції глобального розвитку. Глобальні просторові структури і країнознавство. Цивілізації світу. Цивілізаційний підхід у країнознавстві. Політико-географічні дослідження у країнознавстві. Розселення у країнознавстві. Мережа поселень. Система розселення. Основні фази еволюційного розселення. Процес субурбанізації. Поняття “опорний каркас” розселення. Інфраструктура у країнознавстві. Економічна сутність і зміст інфраструктури. Туристична інфраструктура та її складові. Територіальна структура господарства. Соціальна структура господарства. Галузева структура господарства. Технологічна структура господарства. Територіальна структура господарства. Туризм як галузь господарства. Типовий план вивчення країни, його необхідність та умовний характер:

- загальні відомості про країну: повна офіційна назва; географічне положення; територія та кордони;
- природно-рекреаційні ресурси країни: рельєф; клімат; водні ресурси; рослинний і тваринний світ; природоохоронні території (заповідники, національні парки); унікальні природні явища та об'єкти. Оцінка природно-рекреаційних ресурсів для розвитку певних видів туризму;

- історико-культурні ресурси країни: коротка історична довідка;
- основні історичні, археологічні, архітектурні пам'ятки; твори монументального мистецтва;
- етнографічні особливості країни; фольклор, музеї;
- соціально-економічні умови і ресурси: структура населення, трудові ресурси, рівень економічного розвитку країни, транспортна доступність території тощо;
- характеристика туристичної галузі країни: етапи розвитку туризму в країні, туристична інфраструктура: органи управління туризмом, матеріально-технічна база, фірми туроператори та турагенти, центри підготовки кадрів. Динаміка турпотоків. Рекламно-інформаційне забезпечення розвитку туризму. Місце країни на міжнародному ринку туристичних послуг;
- туристичне районування території країни, основні туристичні райони і центри країни, їх характеристика.

Література [1; 2; 6–15]

Тема 3. Порівняння і типологія в країнознавстві. Основні типи регіонів і країн світу

Сутність і правила порівняння. Порівняльний метод у країнознавстві. Сутність класифікації та типології. Основні типи регіонів і країн світу. Основні та специфічні риси політичної, економічної та туристичної карти світу. Основні соціально-економічні типи країн світу: економічно розвинені; країни, що розвиваються; країни з перехідною економікою.

Історико-географічні регіони світу. Принципи і критерії районування залежно від спільних рис географічного положення, природних умов, історичного та етнічного минулого, релігійної визначеності.

Макрорегіони: Європа, Азія, Африка, Північна Америка, Центральна Америка і країни Карибського басейну, Південна Америка, Австралія та Океанія, Антарктида.

Туристичне районування за класифікацією ВТО (залежно від обсягів турпоїздок, обсягів валютних надходжень, темпів зростання кількості відвідувачів). Загальна характеристика туристичних макрорегіонів світу за ВТО: європейського, американського, близькосхідного, південноазійського, азійсько-тихоокеанського та африканського.

Туристично-рекреаційне районування світу залежно від геополітичного положення (географічного, економічного, політичного, історичного, державно-правового), природно-рекреаційних ресурсів, стану розвитку туристичної інфраструктури. Проблеми туристично-рекреаційного районування у працях М. Ананьєва, Н. Мироненко, І. Твердохлебова, П. Зачиняєва, Н. Фальковича, М. Крачила, О. Бейдика та ін.

Характеристика туристичних країн: Західної, Північної, Південно-Східної та Центральної Європи, Середземноморські країни, країни Південно-Західної, Центральної, Південної, Східної Азії, країни Північної і Латинської Америки, Австралія, Нова Зеландія та країни Океанії, Північної, Східної, Центральної, Західної та Південної Африки.

Географія туристичних країн з метою відпочинку та розваг.

Географія країн релігійного туризму. Географія країн ділового туризму. Географія країн лікувально-оздоровчого туризму.

Література [1–21]

Тема 4. Характеристика Франції як провідної туристської країни європейського регіону

Характеристика Франції згідно з програмою країнознавчого дослідження й типового плану вивчення країни.

Туристичні райони:

- столичний (Париж та Іль-де-Франс);
- північний (Нор-Па-де-Кале, Пікардія);
- західний (Нормандія, Бретань, долина Луари, Центр, Пуату — Шаранта);

- південний (Аквітанія, Міді — Піренеї, Лангедок — Руссільон, Прованс — Альпи — Лазурний берег, Рив'єра — Лазурний берег, Корсика);
- центр Франції (Лімузен, Овернь, Рона — Альпи);
- східний (Бургундія, Франш — Конте, Ельзас, Лотарингія, Шампань — Арденни).

Література [11–15; 25; 52]

Тема 5. Характеристика Сполучених Штатів Америки як провідної туристської країни американського регіону

Характеристика США згідно з програмою країнознавчого дослідження і типового плану вивчення країни.

Туристичні райони:

- Нова Англія (Мен, Нью-Гемпшир, Вермонт, Массачусетс, Род-Айленд, Коннектикут);
- північно-східний (Нью-Йорк, Пенсільванія, Нью-Джерсі);
- середньоатлантичний (Західна Вірджинія, Вірджинія, Делавер, Меріленд, Федеральний округ Колумбія);
- південь (Північна Кароліна, Південна Кароліна, Флоріда, Кентуккі, Джорджія, Теннессі, Арканзас, Луїзіана, Міссісіпі, Алабама);
- південно-західний (Оклахома, Аризона, Техас, Нью-Мексико);
- середньозахідний (Північна Дакота, Південна Дакота, Іллінойс, Небраска, Канзас, Міссурі, Індіана, Вісконсін, Мічиган, Міннесота, Айова, Огайо);
- гірські штати (Монтана, Айдахо, Вайомінг, Юта, Колорадо);
- тихоокеанські штати (Орегон, Вашингтон, Невада, Каліфорнія, Гавайї, Аляска).

Література [1–21; 35; 50]

Тема 6. Характеристика Китаю як провідної туристської країни східноазійського і тихоокеанського регіонів

Характеристика Китаю згідно з програмою країнознавчого дослідження і типового плану вивчення країни.

Туристичні райони та центри:

- східний (міста Пекін, Чанде, Нанкін, Лоян, Шанхай, Усі, Сунчжоу, Ханчжоу, Цюйфу);
- південно-східний (міста Гуанчжоу, Гуйлін, Фучжоу, острів Хайнань, Сянган (Гонконг), Аоминь (Макао));
- центральний (міста Куньмін, Сіань, Ченду, Дуньхуан, три ущелини річки Янцзи);
- північно-східний, або Маньчжурія (міста Харбін, Шеньян);
- внутрішня Монголія;
- гори та височини Хінгану;
- тибет.

Література [1–21; 35; 50]

Тема 7. Характеристика Південно-Африканської Республіки як провідної туристської країни африканського регіону

Характеристика Південно-Африканської Республіки згідно з програмою країнознавчого дослідження і типового плану вивчення країни.

Туристичні райони:

- Західно-Капський (м. Кейптаун);
- Північно-Капський (м. Кімберлі);
- Квазулу-Наталь (м. Дурбан);
- Готенг (міста Преторія, Сан-Сіті, Йоханнесбург);
- Східно-Капський (Іст Лондон, Порт Елізабет);
- Вільна Держава;
- Мпумаланга;
- північний;
- північно-західний.

Література [1–21; 35; 50]

Тема 8. Характеристика Єгипту як провідної туристської країни регіону Близького Сходу

Характеристика Єгипту згідно з програмою країнознавчого дослідження і типового плану вивчення країни.

Туристичні райони:

- долина та дельта р. Ніл (міста Каїр, Луксор, Асуан);
- узбережжя Середземного моря (Александрія);
- узбережжя Червоного моря (Хургада, Сафага, Шарм-ель-Шейх, Таба);
- пустеля з оазисами.

Література [1–21; 35; 50]

Тема 9. Характеристика Індії як провідної туристської країни південноазійського регіону

Характеристика Індії згідно з програмою країнознавчого дослідження і типового плану вивчення країни.

Туристичні райони:

- північний (Делі, Джамму і Кашмір, Пенджаб, Хар'яна, Раджастхан, Хімачал-Прадеш, Уттар-Прадеш, Мадх'я-Прадеш);
- західний (Гуджарат, Махараштра, Гоа);
- східний (Біхар, Орісса, Західна Бенгалія, Сіккім, Ассам, Аруначал-Прадеш, Мізорам, Маніпура, Тріпура, Нагаленд, Мегхалая);
- південний (Карнатака, Тамілнад, Керала, Андхра-Прадеш).

Література [1–21; 35; 50]

КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Туристичне країнознавство як навчальна дисципліна.
2. Програма країнознавчого дослідження і типовий план вивчення країни.

3. Поняття інфраструктури у туристичному країнознавстві.
4. Поняття рекреаційно-природних ресурсів у країнознавстві. Туристсько-рекреаційне районування країн світу.
5. Глобальні просторові структури і туристське країнознавство.
6. Поняття історико-культурних ресурсів країни.
7. Загальна характеристика історико-географічних регіонів світу.
8. Туристичне районування за класифікацією Всесвітньої туристичної організації.
9. Природно-рекреаційні ресурси для розвитку туризму Франції.
10. Історико-культурні особливості Франції.
11. Стан розвитку туристичної інфраструктури Франції.
12. Характеристика основних туррайонів Франції.
13. Особливості розвитку туризму в заморських департаментах і територіях: Мартиніка, Гваделупа, Гвіана, Реюньон, Таїті, Нова Каледонія.
14. Місце Франції на туристичному ринку світу.
15. Туристична спеціалізація Франції.
16. Проблеми і перспективи туризму Франції.
17. Розвиток спеціалізованого туризму в країні: гастрономічного, грального, тематичного тощо.
18. Природно-рекреаційні ресурси для розвитку туризму в США.
19. Історико-культурні особливості США.
20. Стан розвитку туристичної інфраструктури США.
21. Характеристика стану розвитку основних туррайонів США.
22. Місце США на туристичному ринку світу.
23. Туристична спеціалізація США.
24. Вплив подій 11 вересня 2001 року в США на стан розвитку туризму.
25. Перспективні напрями розвитку туризму Китаю.

26. Природно-рекреаційні ресурси для розвитку туризму в Китаї.
27. Історико-культурні особливості Китаю.
28. Стан розвитку туристичної інфраструктури Китаю.
29. Характеристика основних туррайонів Китаю.
30. Місце Китаю на туристичному ринку світу.
31. Туристична спеціалізація Китаю.
32. Перспективи розвитку спеціалізованих видів туризму в Китаї.
33. Природно-рекреаційні ресурси для розвитку туризму в Південно-Африканській Республіці.
34. Історико-культурні особливості Південно-Африканської Республіки.
35. Особливості стану розвитку туристичної інфраструктури Південно-Африканської Республіки.
36. Характеристика стану розвитку туризму в основних туррайонах Південно-Африканської Республіки.
37. Місце Південно-Африканської Республіки на туристичному ринку світу.
38. Туристична спеціалізація Південно-Африканської Республіки.
39. Проблеми і перспективи розвитку спеціалізованих видів туризму в Південній Африці.
40. Особливості природно-рекреаційних ресурсів для розвитку туризму Єгипту.
41. Історико-культурні особливості Єгипту.
42. Стан розвитку туристичної інфраструктури Єгипту.
43. Характеристика основних туристичних районів Єгипту.
44. Місце Єгипту на туристичному ринку світу.
45. Туристична спеціалізація Єгипту.
46. Перспективи розвитку спеціалізованих видів туризму в Єгипті.
47. Природно-рекреаційні ресурси для розвитку туризму в Індії.
48. Історико-культурні особливості Індії.
49. Стан розвитку туристичної інфраструктури Індії.

50. Характеристика основных туристических районов Индии.
51. Место Индии на туристическом рынке мира.
52. Туристическая специализация Индии.
53. Проблемы и перспективы развития специализированных видов туризма в Индии.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Александрова А. Ю.* Международный туризм. — М.: Аспект-Пресс, 2001. — 467 с.
2. *Алисов И. В., Хорев Б. С.* Экономическая и социальная география мира. — М.: Гардарики, 2000. — 704 с.
3. *Ананьев М. А.* Экономика и география международного туризма. — М.: Изд-во МГУ, 1975. — 299 с.
4. *Африка:* Энцикл. слов.: В 2 т. — М.: Сов. энцикл., 1986.
5. *Бейдик О. О.* Районування і ресурси як базові поняття рекреаційної географії та географії туризму // Розвиток туризму в Україні: Зб. наук. праць. — К., 1995. — С. 95–103.
6. *Биржаков М. Б.* Введение в туризм. — СПб.: Герда, 1999. — 192 с.
7. *Борисов В. А.* Охраняемые природные территории мира. — М.: Агропромиздат, 1985. — 310 с.
8. *Брук С. И.* Население мира: Этнодемографический справочник. — М.: Наука, 1986. — 880 с.
9. *БСЭ:* В 30 т. — 3-е изд. — М.: Сов. энцикл., 1969–1978.
10. *Воронкова Л. П.* История туризма. — М.: Моденс, 2001. — 304 с.
11. *Все страны мира:* Энцикл. справ. / Авт.-сост. И. О. Родин, Т. М. Пименова. — М.: Вече, 2003. — 560 с.
12. *Географический энциклопедический словарь:* Географические названия / Под ред. Л. Ф. Третьякова. — М.: Сов. энцикл., 1989. — 592 с.
13. *Горохов В. А., Лунц А. Б.* Парки мира. — М.: Стройиздат, 1985. — 328 с.

14. *Демографический* энциклопедический словарь / Под ред. Д. И. Валентей. — М.: Сов. энцикл., 1985. — 608 с.
15. *Зарубежные страны* / Авт.-сост. Я. М. Бердичевский. — Запорожье: Премьер, 2003. — Вып. 1. — 624 с.
16. *Зачиняев П. Н., Фалькович Н. С.* География международного туризма — М.: Мысль, 1972. — 263 с.
17. *Квартальнов В. А., Романов А. А.* Международный туризм: Политика развития. — М.: Сов. спорт, 1998. — 142 с.
18. *Кисель В. П.* Памятники всемирного наследия. — М.: Белорус. энцикл., 1998. — 288 с.
19. *Клець В. К.* Країнознавство: У 2 т. — Дніпропетровськ: Арт Прес, 1998.
20. *Крачило Н. П.* География туризма. — К.: Выща шк., 1987. — 208 с
21. *Курорты:* Энцикл. слов. — М.: Сов. энцикл., 1983. — 592 с.
22. *Латинская Америка:* Энцикл. справ. — М.: Наука, 1986. — 880 с.
23. *Липец Ю. Г., Пуляркин В. А. Шлихтер С. Б.* География мирового хозяйства. — М.: Владос, 1999. — 400 с.
24. *Любщева О. О.* Ринк туристичних послуг (геопросторові аспекти). — К.: Альтерпрес, 2003. — 436 с.
25. *Магидович И. П., Магидович В. И.* Очерки по истории географических открытий: В 5 т. — М.: Просвещение, 1982–1985.
26. *Максаковский В. П.* Историческая география мира. — М.: Экопрес, 1997. — 584 с.
27. *Малая энциклопедия стран.* — М.: АСТ, 2000. — 720 с.
28. *Методика страноведческого исследования (Экономическая и социальная география)* / Под ред. Н. С. Мироненко. — М.: Изд-во МГУ, 1993. — 152 с.
29. *Мироненко Н. С.* Страноведение: Теория и методы. — М.: Аспект-Пресс, 2001. — 268 с.
30. *Мироненко Н. С. Твердохлебов И. Т.* Рекреационная география. — М.: Изд-во МГУ, 1981. — 208 с.

31. *Народонаселение*: Энцикл. слов. / Гл. ред. Г. Г. Меликьян. — М.: БРЭ, 1994. — 640 с.
32. *Народы мира*: Историко-этнографический справочник / Гл. ред. Б. В. Бромлей. — М.: Сов. энцикл., 1988. — 800 с.
33. *Немоляева М. Э., Ходорков Л. Ф.* Международный туризм: вчера, сегодня, завтра. — М., 1985. — 256 с.
34. *Николаевский А. Г.* Национальные парки. — М.: Агропромиздат, 1985. — 170 с.
35. *Николаенко Д. В.* Рекреационная география. — М.: Владос, 2001. — 252 с.
36. *Павлов С. В., Мезенцев К. В., Любичева О. О.* География религий. — К.: АртЕк, 1998. — 504 с.
37. *Папирян Г. А.* Маркетинг в туризме. — М.: Финансы и статистика, 2000. — 156 с.
38. *Папирян Г. А.* Международные экономические отношения: Экономика туризма. — М.: Финансы и статистика, 1998. — 208 с.
39. *Проблеми міжнародного туризму*: Зб. наук. ст. — К.: ТОВ "Час", 1997. — 264 с.
40. *Романов А. А.* Зарубежное туристское страноведение: Учеб. пособие. — М.: Сов. спорт, 1999. — 158 с.
41. *Романов А. А., Саакянц Р. Г.* География туризма. — М.: Сов. спорт, 2002. — 464 с.
42. *Современная Азия*: Справ. — М.: Наука, 1977. — 300 с.
43. *Соколова М. В.* История туризма. — М.: Мастерство, 2002. — 352 с.
44. *Социально-экономическая география зарубежного мира* / Под ред. В. В. Вольского. — М.: Крон-Пресс, 1998. — 592 с.
45. *Сравнительная методико-климатическая характеристика основных приморских курортных местностей Европы и прилегающих к ней регионов Азии и Африки* / А. М. Ярош, С. С. Солдатченко и др.: Прил. к науч.-практ. дискус.-аналит. сб. "Вопросы развития Крыма". — Симферополь: Сонаг, 2000. — 136 с.

46. *Страны и народы*: Науч.-попул. геогр.-этногр. изд.: В 20 т. — М.: Мысль, 1978–1985.
47. *Страны и народы мира*: Энцикл. справ. — Ростов н/Д: Феникс, 1998. — 608 с.
48. *Страны мира*: Краткий полит.-экон. справ. / Под ред. И. С. Иванова. — М.: Республика, 1999. — 479 с.
49. *Уокер Дж. Р.* Введение в гостеприимство. — М.: ЮНИТИ, 1999. — 463 с.
50. *Харрис Г., Кац К.* Стимулирование международного туризма в XXI веке: Пер. с англ. — М.: Финансы и статистика, 2000. — 240 с.
51. *Шаповал Г. Ф.* История туризма. — Минск: Экоперспектива, 1999. — 303 с.
52. *Юрковский В. М.* Экономическая география США. — К.: Выща шк., 1988. — 184 с.
53. *Юрковский В. М.* Країни світу: Довідник. — К.: Либідь, 1999. — 368 с.

МАУП

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Навчально-тематичний план вивчення дисципліни “Туристське країнознавство”	5
Програмний матеріал до вивчення дисципліни “Туристське країнознавство”	5
Контрольні питання до іспиту	11
Список рекомендованої літератури	14

Відповідальний за випуск *Н. Г. Потапенко*
Редактор *Л. О. Аврамчук*
Комп'ютерне верстання *Т. В. Кулік*

МАУП
Зам. № ВКЦ-2170

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП